

Lekcja o Miłości

Mając przed oczyma obraz pokolenia do którego należymy, tylu współczesnych ludzi tym stanem niepokoi się. Niepokoi upadek wielu podstawowych wartości, które stanowią niewątpliwe dobro nie tylko chrześcijańskiej ale ludzkiej moralności, kultury moralnej jak: poszanowanie wzajemne, poszanowanie życia ludzkiego w różnych aspektach. W świetle tego religia jest sumą mądrości jaką zdobyła ludzkość w swym pochodzie ku pełni światła.

Miłość pochodzi z jedności, która istnieje w świecie jakkolwiek by się przejawiała, jest ona wyrazem jedności. Wszystkie dusze są związane między sobą w taki sposób, że tworzą coś stałego nierozdzielonego. Z punktu widzenia tej miłości świat przedstawia wielki organizm, w którym żyje i pracuje Bóg – nasz Ojciec. Gdy przyjdzie do nas „Miłość“ poznamy, że we wszystkich ludziach tkwi jedna i ta sama zasada. Miłość jest matką świata. Stworzyła ona wszystkie organizmy, wszystkie istoty, zrodziła ona słońce. Całe Niebo jest niczym innym, jak: tylko wystawą Miłości.

Miłość jest wielkim realizmem w świecie. Wszystko w świecie żyje i istnieje w Miłości i przez Miłość. Wszystko co widzimy jest przejawem Miłości - gwiazdy słońce, ludy, ziemia, cały wszechświat i jego totalność, cały świat fizyczny jest przejawioną, zmaterializowaną miłością. Wielkie mądre centrum we wszechświecie jest Miłością - Oddychamy Miłością. Gdy podejmiemy do jakiegos drzewa, trawy, kwiatu, źródła, czujemy w tym wszystkim miłość pierwotnej przyczyny. Miłość krzepi wszechświat. Porusza ona wszystko do jednego wielkiego celu. Plan według którego wszystkie istoty się poruszają do swego celu, jest włączony do miłości. W chwilach przejrzenia człowieka osiąga się przeświecenie tej prawdy i wtedy przeżywa się majestat życia. Widzi on piękno na drodze, którą wszystkie istoty idą od zmroku do jasności, od słabości do siły, od smutku do radości, od nizin do szczytów, czuje on, że wiele wyrażen, których się używa, gdy mówi się o miłości, nie jest zupełnie prawidłowych, lecz używamy ich z powodu braku odpowiednich słów np. wyrażenie przyjmowania przez człowieka miłości, przy tym wyrażeniu można zrozumieć że miłość jest czymś obcym.

Wielka matka, Miłość obejmuje swoje dzieci i napełnia je życiem, czuwa nad nimi. Opatrzność to jest Miłość, która porusza wszechświat, ktoś mówi: - nikt mnie nie kocha, - jest Jeden kto was kochał Gdyby nas nie kochał nie moglibyśmy żyć w tym świecie. Jeśli żyjemy - znaczy Bóg nas kocha. Jeśli myślimy - że nikt nas nie kocha, jest to pierwsze kłamstwo na świecie. Jak: pokochamy Boga tak: pokochamy ludzi. Jeżeli nie kochamy Boga, zawsze będziemy robili różnicę między jednym człowiekiem a drugim.

Zróbmy doświadczenie ze słowami „Bóg jest Miłością“ żeby zobaczyć co się w nich kryje. Włóżmy te słowa w swój rozsądek do swego serca i do swej woli a zobaczymy że jeżeli jesteśmy słabi - wzmocnimy się, jeżeli dotychczas patrzyliśmy zobaczymy, jeżeli tylko odczuwaliśmy - odtąd będziemy kochali. Wszystko może się naprawić, wszystko jest możliwe. Kiedy? Gdy człowiek jest związany z wiecznym początkiem. W czystości w miłości, w niezmiennających się stosunkach człowieka do całości, kryją się metody, odświeżania, wyzwolenia, pogodzenia z wszystkimi. Powiedziano: „Zanim o coś poprosicie, będzie wam dane“ .

Kto kocha Boga otrzyma błogosławieństwo, zanim o coś poprosi Go. Miłość do Boga jest źródłem radości, pewności siebie i hannonii. Wtedy człowiek staje się nietykalny, dla niszczycielskich mocy, gdyż światło, którym żyje jest dla nich niedostępne. Przy tym kontakcie bezgranicznym odczujesz to szczęście, siłę, odmłodzenie, którego pragniecie. W miłości do Boga jest szczęście człowieka. Tysiące dróg wiodą do szczęścia, lecz prostszej i czystszej od tej nie ma. Przeszedłem ją, znam ją i wszystkim radzę nią iść. Miłość jest właściwością duszy to jest wewnętrznym bogactwem człowieka, do którego powinien on dążyć. Miłość jest włożona do duszy ludzkiej, wystarczy by człowiek tylko otworzył umysł, serce i duszę dla Boskości, by przejawiał Miłość do wszystkich żywych istot.

Człowiek musi kochać by się przejawiać. Człowiek w swej istocie wewnętrznej, z Boskiego Początku który jest w nim, jest dobrym. Należy określić pojęcie - „Człowiek“ ten może nazywać się człowiekiem i nosić to swoje imię, który utorał drogę „Miłości“, Mądrości i Prawdzie“ w sobie.

Miłość jest językiem, który rozumie każde serce ludzkie bez różnicy światopoglądu. zastosujcie Miłość byście się przejawili drugiemu człowiekowi, swemu bliźniemu. Wszyscy musimy się przejawiać. Przejawienie jest w tym, by wyrazić „Boską Miłość“. Jeżeli kochamy Bóg jest w nas. Miłość - jest to zwrócenie się rozumnej duszy do Boga. Miłość jest dotknięciem Boga duszy ludzkiej. W pierwszej chwili zetknięcie człowieka z Bogiem, miłość wybucha w duszy ludzkiej, następuje wypełnienie i niczego człowiekowi w tej chwili nie potrzeba. Każde dotknięcie Boga - w Duszy, znaczy odkrycie wielkiego świata, który przynosi wolność i przestrzeń dla duszy. Miłość mówi o obecności ducha. Jeżeli chcecie przejawiać miłość Bożą - Duch św. musi być w was, pozwólcie mu, by się przejawiał. Jeżeli nie kochacie nie ma go. Kto rozumie przejawy Boga, będzie wiedział, jak: odczuć i oddać jego miłość. Jedynym czymś, czego człowiek nie powinien się bać jest - Miłość, Wiedza, Światło i Wolność.

Co robisz komuś - robisz Bogu. Miłość jest szanowaniem Boga w każdym człowieku. Kochać człowieka to znaczy widzieć piękno i wielkość ukryte głęboko w umyśle, sercu, i jego duszy. Grzech jest czymś zewnętrznym w człowieku, nie tworzy jego prawdziwej natury. Dobro wzniosłe w człowieku, jest to sam człowiek:. Jeżeli za wszystkimi istotami widzisz Boga, stosunek twój do Niego będzie realny. Nie potrzebujemy mieć żadnego obiektu w miłości, ponieważ we wszystkich istotach kochamy Boga, Boski promień w nich. Jeżeli Twoja miłość jest zewnętrzną formą, a nie Boską, która pracuje w kształcie, ta ostatnia utraci swe piękno, a ty utracisz swoją miłość. W głębi swojej istoty człowiek kocha wszystkie istoty, lecz on nie uświadamia tego sobie. Przyjdzie dzień w którym cała Ziemia zabyśnie ogniem miłości, który ją obejmie ze wszystkich stron. Miłość, która nie może przetrzymać grzechów ludzi, nie jest Miłością. Miłość człowieka będzie poddana doświadcze-

niu, Miłość doświadcza się przez cierpienie. Mądra natura dopuszcza, by od człowieka było wzięte wszystko, jak postąpiono z Hiobem by go doświadczyć, jak: przejawia swoją miłość. Boska realna Miłość przetrzymuje wszystkie doświadczenia, wszystkie warunki.

Kto zdobył Miłość musi jej strzec jak źrenicy oka. Jeżeli jej nadużyje weźmie ona wszystko co do niej należało i odejdzie. Jeżeli naruszymy rytm, Miłość oddala się - idzie do swego świata. Długi czas będziemy płakali i wdychali za nią, dopóki na nowo nas nie odwiedzi. Nie ma wypadku w życiu, gdy jakiś człowiek ma absolutną wiarę w was, a wy go nie kochacie. Jeżeli pójdziecie do jakiegoś z waszych przyjaciół po przysługę, odda ci tyle, o ile go kochacie i wierzycie w niego.

Jest prawo - Gdy kochasz kogoś, zawsze gotów jest on ci pomóc. Gdy się ktoś skarży że nie jest kochany, wskazuje na to, że wlewa on swoją miłość w pęknięte serce, wskutek czego wycieka ona natychmiast. Ponieważ ten człowiek, którego kochasz nie jest gotów, to Twoja Miłość znajdzie odbicie później i wolniej. Miłość ludzka jeżeli nie jest uszlachetniona przez boską Miłość, może wyciągnąć soki z tego, którego kocha. Jeżeli ci przyjdzie zła myśl, źle komuś zrobić, znajdź w nim jakąś dobrą cechę. Zwróć swe spojrzenie na jego duszę. W ten sposób pokochasz go i nie zrobisz mu zła. Miłość jest tą wielką siłą, która może ponieść największe cierpienia, nie upadając na duchu człowiek, który utraci siły i zdrowie swoje i bogactwo, a nie zmieni ani jednego muskułu na swej twarzy, ten żyje w miłości. Cierpliwość jest rezultatem miłości. Długa cierpliwość jest oznaką Miłości którą Bóg żywi do nas. Miłość może przyjść za darmo lecz cierpliwość musicie zdobyć. Jeżeli człowiek jest niezadowolony, przerywa on łączność z miłością. Miłość jest nauką służenia. Pod miłością rozumie się służenie Bogu.

Miłosierdzie jest wyższym wyrazem miłości. Miłość ma wiele stopni. Miłość jest niezmierna jaka była przed tysiącem lat taka jest i dziś. Gdy mówimy o rozmaitych rodzajach Miłości, rozumiemy stosunek ludzi do niej. Nie odczuwają oni i nie zastosowują oni miłości jednakowo. Wskutek tego i przejawy się różnią. Gdy mówimy ewolucja w miłości musimy rozumieć: Ewolucja w odczuwaniu Istoty Boskiej Miłości. Według stopnia rozwoju człowieka będzie również jego zrozumienie miłości. Każda istota odczuwa miłości tyle, ile może przejawić i opracować. W świetle tego rozróżniamy cztery stopnie miłości:

1. Miłość - jako dążenie - działa w sercu.
2. Miłość - jako uczucie - działa w duszy
3. Miłość - jako siłę - działa w umyśle
4. Miłość - jako zasadę - działa w duchu.

Jest to cały cykl rozwoju od początku do końca. Jest to „Miłość Absolutu“ która przechodzi przez człowieka w różnych stopniach rozwoju. To, że serce płonie nie jest miłością. Między pojęciem serca a miłością jest olbrzymia różnica. Płonienie serca - jest to jedna z pierwszych faz rozwoju Miłości. Dziś ta Miłość panuje w świecie. Ludzka miłość jest miłością popiołu. Ludzką miłość można widzieć w ognisku gdzie płonie, spała się i obraca w popiół. Przyciąganie, które jest rezultatem magnetyzmu nie jest miłością. To jest magnetyczna, nieodporna i przejściowa miłość, czyli miłość jako dążenie, jest początkiem Miłości. Człowiek musi przejawić Miłość, która istnieje w nadświadomości. Jeżeli człowiekowi uda się świadomie połączyć z całą ludzkością, będzie on wolny o, takim człowieku mówimy, że zakończył on swoją ewolucję jako człowiek.

Jeżeli Bóg wielki Ojciec nasz w świecie, zwraca na nas uwagę, czy nie możemy i my mali ludzie, zwrócić naszej uwagi przynajmniej na dziesięć osób by im pomóc, tak jak się nam pomaga. Gdy człowiek kocha wszystkich stale rośnie i rozwija się. Niczego się nie bójmy. Wobec miłości strach jest bezprzedmiotowy, „Kto raz widział oblicze Boga kocha wszystkie istoty“. Miłość jest chlebem, który pochodzi z Nieba. Jeżeli przy najmniej ważnej pracy człowiek zastosuje Miłość, będzie miał błogosławiństwo Boga. Człowiek miłości nie goni szczęścia, lecz szczęście goni jego. W przyszłości, kto będzie chciał długo żyć musi kochać. Wyższe drgania miłości przechodzą przez ciało Jego, który kocha, oczyszczają go i odmładzają. Bez Miłości człowiek nie może osiągnąć mądrości i prawdy. Im większa jest Miłość tym większy jest Rozum. Miłość prowadzi do mądrości. Boska Miłość jest drogą do wiedzy i warunkiem dopuszczenia do Boskiej mądrości. Bóg mówił niegdyś, mówi obecnie, i będzie mówił w przyszłości, lecz tylko do tych którzy mają prawdziwą Miłość. Gdzie nie ma Miłości tam nie słyhać słów Boga. Gdy Miłość nawiedzi człowieka jest ona w stanie przerobić go“ zrobić przewrót w jego charakterze, np. zły staje się dobrym, słaby - silnym, leniwy - pilnym, niezrównoważony - mądrym.

Miłość może zwrócić do Boga i największego grzesznika. Gdy człowiek wpadnie w przygnębienie może zrobić następującą próbę i sprawdzić rezultaty. Jeżeli wpadniesz w rozpacz i poczujesz się porzuconym, nie szukaj przyczyny poza sobą. Otwórz serce dla ludzi, dla swoich bliźnich, patrz na nich jak na kochane istoty, które chcą dla ciebie dobra i natychmiast rozpacz twoja zmieni się w radość. Osiąga się to trudno. Ta próba jest tylko dla bohaterów, którzy łatwo mogą wyjść z życia osobistego i wejść w duchowe. Jeżeli chcesz wyjść z życia przeciwieństw, wejdź w życie duchowe, tylko w ten sposób poznasz Miłość i naprawdę będziesz się rozkoszował prawdziwie życiem. W ten sposób zmieni się twój stan i sprawdzisz jedno z prawem miłości. Kto myśli, że problemy mogą być rozwiązywane bez miłości ten pozostał tysiące lat w tyle w swoim rozwoju, wskutek czego jeszcze długi czas będzie się martwił w swoim sercu. Przy wszelkim dobrym uczynku człowiek wyzwala się. Gdy postępujesz źle ograniczasz się: wtedy uczyni dobrze byś się wyzwolił. Dobro, jest magią, za pomocą, której człowiek obraca siły negatywne w pozytywne. Gdy masz przeszkody, przykrości w swym życiu, uczyni ofiarę - a oddalą się one. Nic nie może ci się udać w życiu, dopóki się nie poświęcisz. Im lepiej człowiek czuje, tym lepiej wyraża Boską Myśl. Dlatego musi zacząć z Miłością. Tylko Miłość może wyprostować uczucia ludzkie i w ten sposób człowiek staje się wrażliwy na Bożą myśl.